

διὰ τὴν συμβολὴν ὑμῶν ταύτην εἰς τὸν διακανονισμὸν ζητήματος δυσχερεστάτου.

Ἡ ὑμετέρα μελέτη συνέβαλε τὰ μέριστα εἰς τὸν σαφῆ καθορισμὸν τῆς θέσεως τοῦ εἰρημένου ζητήματος προκειμένου περὶ τῆς πόλεως τῶν Ἀθηνῶν καὶ δὴ κατὰ τὴν περίοδον τῆς κρίσεως τῶν οἰκοδομῶν, ἣν νῦν διατρέχουμεν. Λυπούμεθα διότι αἱ κείμεναι διατάξεις τῶν νόμων ἀποκλείουσιν ἀπολύτως νὰ θέξουμεν τὰ εἰς τοὺς ἔξοδος αἱ γαγδίμενα ζητήματα, περὶ ᾧ ποιεῖται μνεῖν ἡ ὑμετέρα μελέτη.

Τὸ περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὑψους τῶν ἐν Ἀθηναῖς ἀνεγειρομένων οἰκοδομῶν ἵσχυσοῦσῶν διατάξεων B. Διάταγμα καταρτισθὲν εὑρίσκεται ἡδη ὑπὸ δημοσίευσιν, ἢ δὲ ὁρμοδίᾳ ὑπηρεσίᾳ κάροιν τῆς εὐκολίας τοῦ κοινοῦ διετάχθη ἀπὸ τοῦ δέ νὰ συμμορφωται πρὸς τὰς διατάξεις αὐτοῦ. Κατὰ τὴν σύντοξην τοῦ Δ.τος τούτου κατεβλήθη φροντὶς ἵτα παρασκευῇ ἐκτὸς λογικῶν ὅριων πᾶσα εὐκολία εἰς τοὺς ἀνεγείροντας ἐν Ἀθηναῖς οἰκοδομάς.

Δέν παρελείπομεν ἐν τούτοις νὰ σημειωσωμεν διὰ τὸ σχέδιον τῆς πόλεως Ἀθηνῶν, ἢ πραγματικὴ αὐτῆς σημειώνη κατάστασις ἢ ἐπίδοσις τῆς κρίσεως τῆς κατοικίας καὶ αἱ ἐλλείψεις τῆς ἐν ἵσχυι παλαιοτάτης περὶ σχεδίων τῶν πόλεων νομοθεσίας, δὲν ἐπέτρεψαν τὸν πλήρη προσανατολισμὸν τοῦ εἰρημένου Δ.τος πρὸς τὰς συγχρόνους ἐπιστημονικὰς ἀντιλήψεις, ὅπερ ἄλλως τε ἐν πάσῃ περιπτώσει δυσχερεῖ, εἰνε νὰ ἐπιτευχθῇ διὰ πᾶσαν παλαιάν πόλιν.

Πάντως δὲν πρέπει νὰ πιστευθῇ διὰ τοῦ ἐπὸψιν Δ.τος ἐπιλύεται δριστικῶς τὸ προκείμενον ζήτημα. Πρόκειται μᾶλλον περὶ προσωρινῆς λύσεως ἀποσκοπούης κυρίως νὰ διευκολύνῃ τὰς πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς κρίσεως τῆς κατοικίας προσπαθείας. Εὐελπιστούμεν ὅτι ἡ δριστικὴ λύσις ἰδίως διὰ τὰ μη πυκνῶς οἰκοδομημένα ταμῆματα τῆς πόλεως καὶ τὰς μελλούσας ἐπεκτάσεις ταρτης θέλει ἐπιτευχθῆ κατὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ νεού αὐτῆς σχεδίου, οὐ η σύνταξις εὐρηται περὶ τὸ τέρμα της, ἀναθεωρημένης ἐν τῷ γιαμέτεξην καὶ τῆς ἵσχυσης περὶ σχεδίων τῶν πόλεων νομοθεσίας εἰς

Οὐρανοῦ οὐρανοῦ τοῦ Υπουργοῦ,

Ε. ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ

φοράλλος πάνταχταλον νάτ 2001

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ σχεδίου Νέμον «Περὶ μεγίστου ἐπιτρεπομένου ὑψους οἰκοδομῶν»,

Ο οἰκοδομητὸς τῆς σχέσεως τοῦ ὑψους τῶν οἰκοδομῶν πρὸς τὰ πλάτη τῶν ὄδων ἐφῶν διατάσσεται τοῦ πεζοδρομείου μετρουμένον

αὗται ἵσταγται, δι’ ἀναλογίας τινὸς πληρούσης κατὰ τὸν ἐφικτῶς τελειότερον τρόπον τοὺς ὄδους καὶ τὰς συνθήκας τῆς ὑγιεινῆς, εἶναι ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως πρᾶγμα ἀναμφισβῆτης ἡ ποιείται τον.

Η τοιαῦτη ὅμιλος ἀναλογία τῆς σχέσεως ταύτης τότε μόνον εἶναι δυνατὸν νὰ τηρηθῇ, ὅποταν πρόκειται περὶ ἐκ βάθρων ἀνοικοδομήσεως ὅλως νέας πόλεως, ἢ τουλάχιστον νέων τηματῶν πόλεως ὑπαρχούσης. Προκειμένου ὅμιλος περὶ τῆς ἀνοικοδομήσεως οὐχὶ νέων πόλεων, ἀλλὰ πόλεων κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡποτὲ ἀπὸ πολλού ὄχοδομητένων αἱ συνθῆκαι αὗται δὲν εἶναι δυνατὸν τὰ τύχωσιν ἀπολύτου ἐκπληρώσεως λόγῳ τῆς ἀμαστοφεύκτου ἀγάγκης ὅπως λαμβάνωνται πρωτίστως ὑπὸ σχετικαὶ οἰκονομικαὶ συνθῆκαι καθ’ ὅπον ἀφορᾷ ἰδίως τὰ ἐμπορικὰ κέντρα ἀπίνα εἶναι καὶ τὰ παλαιότερα καὶ πυκνότερον ὄχοδομημένα τημάτα.

Ἐπίσης καὶ διὰ τὴν πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, ἐνεκα τοῦ λόγου τούτοις, ἢ ἐφαρμογὴ τοιούτου διατάσσοντοῦ τῶν διαλογιῶν ἀποβαίνει ἀνεφικτός.

Τὴν μόλις πρὸ μιτιδοῦ ἀρξαμένην οἰκοδομήσην, ἰδίως ὡς πρὸς τὴν ἀνεγερζίν μεγάλων οἰκοδομῶν ὃν τὴν πραγματοποιήσιν οὐ μόνον ἡ ἐπελθοῦσα μεγάλη τῶν οἰκοπέδων καὶ ἀκινήτων ὑπερτίμησις. ἀλλὰ καὶ πρὸ παντὸς τὸ ἐπ’ ἐσχάτων λαμαίσθητὸν καταστάν πρόβλημα τῆς κατοικίας ἐπειγόντως ἐπέβαλον, τὸ ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1919, δημιουργούμενον B. Διάταγμα κανονισμοῦ τοῦ ὑψους τῶν οἰκοδομῶν, ὡς τοῦτο ἐγένετο, ἀνέκοψεν ἀποτομῶς. Τὸ Διάταγμα τοῦτο, ὡς διετυπώθη, δὲν ἐλαβεν ὑπὸ ὅψιν τὴν επιτακτικὴν διάκρισιν οὔτε τῶν ἐμπορικῶν συνοικιῶν ἀπὸ τῶν στηθιθῶν συνοικιῶν κατοικίας, οὔτε τὴν τῆς γειτνιασθεῖς ὅδων προσκειμένων πρὸς ἐμπορικὰς διοτήσιας, οὔτε καν τὰ διὰ προγενεστέρων νόμων κεκανονισμένα μεγάλη τῶν οἰκοπέδων ἀπίνα διὰ μὲν τὴν παταλαίαν πόλιν τηγάνιονυσι καθαρωδισμένα μέρης 100 τερ. πήκεων, διὰ δὲ τὴν νέαν μέρους διακοσίων.

Οὐτω σύνθετα γίνεται διάκρισις μεταξὺ οἰκοδομῆς ἐπὶ γηπέδου κειμένου ἐπὶ τῆς ὄδου Αἰόλου ή τῶν παρόδων μεταξὺ τῶν ὄδων Πανεπιστημίου καὶ Σταδίου καὶ οἰκοδομῆς ἐπὶ γηπέδου τῆς ὄδου Αριστοτέλους ή Ρωμανοῦ τοῦ Μελαθροῦ (ὅπισθεν τῶν Αταρομένων Στρέφη),

Κατὰ τὸ εἰρημένον ἀπὸ 27 Νοεμβρίου 1919 Β. Διάταγμα τὸ ὑψος προσκειμένων τῶν οἰκοδομῶν καθορίζεται ὡς ἔξης: «Οὐδεὶς τοῦ ὑψους κτιρίου ἐν μὲν τῇ πρόσθιᾳ τὸ ὑψος τῆς ἀνωτάτης γεαμῆς τῆς δριστικίας κορώνιδος ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ πεζοδρομείου μετρουμένον

εἰς τὸ μέσον τῆς προόψεως, ἐν δὲ τῇ ὅπισθίᾳ ὄψει (πρὸς τὴν αὐλὴν) τὸ ὑψος τῆς ἀνωτάτης γραμμῆς τῆς ὁρίζοντίας κορωνίδος ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς αὐλῆς, μετρουμένον εἰς τὸ μέσον ήτης δισθίας ὄψεως. Εἰς περίπτωσιν Ἀττικοῦ, ὡς δρόφους ἡ στηθαίου ἐγερθεμένου ὑπὲρ τὴν κυρίαν κορωνίδα τῆς οἰκοδομῆς, τὸ ὑψος λογίζεται μέχρι τῆς ἀνωτάτης γραμμῆς τοῦ Ἀττικοῦ. Εἰς περίπτωσιν μεμονούμενων δραχτερούντων προεξοχῶν ἀετωμάτων, πυργίσκων, παραμύδων κ.λ.π. ἐγειρούμενων ὑπὲρ τὴν κυρίαν κορωνίδα εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς προόψεως μετασχηματίζεται τὸ σύνολον τῶν κατοκορύφων τούτων ἐπιφανεῖων προόψεως εἰς ἵσοδύναμον δρόφων τούτων.

«Τὸ ὑψος τοῦ δρόφων γύγαντον συνυπολογίζεται εἰς τὸ ὑψος τοῦ κτιρίου.

«Ἐν περίπτωσιν αλίσεως τῆς ὁδοῦ αἱ προόψεις τῶν οἰκοδομῶν διαιροῦνται εἰς τμήματα μεγίστους μῆκονς 30 μέτρων, ἐφ' ὃ δοῦνται τὸ ὄλυκόν μῆκος τῆς προόψεως ὑπὲρβαίνει τὰ 30 μέτρα, λαμβάνεται δὲ τὸ ὑψος ἑκάστου τμήματος εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ ἀρθρῷ 1 καθοδίζεται».

Συμφώνως τῷ ἀρθρῷ τούτῳ εἰς περίπτωσιν ταράτσας ἡ οἰκοδομὴ χάνει ἐκ τοῦ ἐπιτρεπομένου ὑψος τὸ ὑψος τοῦ στηθαίου ὅπερ συνήθως εἶναι τὸ δέκατον περίπου τῶν ὑψος τῆς προόψεως. Ἐπειδὴ δὲ διὰ τὰς Ἀθήνας ἡ ἀρχῆς ταράτσας, λόγω τοῦ κλίματος, ἀποβιάνει σχεδὸν ὑποχρεωτική, δι τοιούτος τοῦ ὑψος προσδιορισμὸς καθίσταται ἐπιζημιος, καὶ νὰ ἔπειτε εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀντὶ τῆς ἀνωτέρας γραμμῆς τοῦ στηθαίου νὰ ἐλαμβάνετο ὡς βάσις αὐτὸς τὸ δάπεδον τῆς ταράτσας νὰ ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἀνέγερσις τοῦ στηθαίου καθ' ὑπέρβασιν τοῦ ὡς ἀνω δριζομένου ὑψος τῆς οἰκοδομῆς, διότι ἡ διάταξις αὐτῆς μένουσα ὡς εἶναι ἐγκεκριμένη σημερον, διότι τὸ πάχος τῆς ταράτσας τὸν οἰκοδομούντων ἀπαφυγήν κατασκευῆς ταρατόδων ἥντις οὕτω κερδίζοντες τὸ ὑψος τοῦ στηθαίου ἐκμεταλλεύνται ἐπωφελεστέρεον τὸ ἐπιτρέπομένον ὑψος.

Τούτων ἔνερα, ἐν τῇ συνημμένῃ ὑπερβαλλομένῃ τροποποιίσει τοῦ Διατάγματος, ἐλάβομέν ὡς βάσιν πρὸς προσδιορισμὸν τοῦ ὑψος αὐτὸς τὸ δάπεδον τῆς ταράτσας, ἀφίνοντες ὑπὲρ τὴν γραμμὴν ταῦτην σχετικὸν δριον ὑψος πρὸς κατασκευήν τοῦ ἀπαραιτήτου στηθαίου. Ἐπειδὴ δὲ ὡς εἰσηταὶ ἡ κατασκευὴ ταράτσας ἀποβιάνει ἀγάγκαια εἰς τὸ ἡμέτερον κλῖμα, ἐνομίσαμεν δρόφον νὰ παρασχεθῶσιν ὑπὸ τοῦ Διατάγματος μεγαλείτεραι ἐλευθερίαι κατασκευῆς ὕστως ὡστε νὰ παραπινόνται οἱ οἰκοδομοῦ-

τες οὓς μόνον εἰς συχνοτέραν αὐτῶν κατασκευήν, ἀλλὰ καὶ ὅσον οιάν τε πλειοτέραν χρησιμοποίησιν πρὸς ψυχαγωγίαν, ἵτοι κατασκευήν αἵπατην, ὑποτετέγων, διαμονῆς, ἐστιατοφίων κλπ.

Κατὰ τὸ ἀρχόντιον 3 ἐπιτρέπεται «ἐπὶ οἰασδήποτε δημοσίας ὁδοῦ ἡ δημοτικῆς οἰουδήποτε πλάτους ἡ ἀνέγερσις οἰκοδομῆς ὑψους προόψεως μέχρι 10 μέτρων». Οἱ ἀριθμὸς οὗτος τοῦ ὑψους προόψεως εἰς δέκα μόνον μέτρα δὲν φαίνεται ἡμῖν δεδικαιολογημένος ἐκ τῶν πραγμάτων. Δὲν ἐλήφθη δηλαδὴ ὡς βάσις κατὰ τὴν σκέψην ταύτην ἡ κατασκευὴ πραγματικῆς οἰκοδομῆς, διότι ἐν ᾧ μὲν περιπτώσει πρόκειται περὶ οἰκοδομῆς κειμένης ἐπὶ ἐμπορικῆς ὁδοῦ, ἔτει νὰ ληφθῇ ὡς βάσις κοτά τὸν προσδιορισμὸν τούτον ἡ κατασκευὴ μαγαζείων μετὰ γαλαζίας ὑψους ἐν ὅλῳ κατὰ ἐλάχιστον 7,50 μ., καὶ ἐνδε δρόφου ὑψους καθαροῦ 4,25 μέτρων διόπτε μετὰ τῶν κατασκευῶν τῶν πετωμάτων τὸ διλικὸν ὑψος προόψεως δὲ ἀνήρχετο εἰς μέτρα 12. Ἐν δὲ τῇ περίπτωσι οἰκοδομῆς κειμένης ἐπὶ ὁδοῦ κατόπικῶν ἔτει διάδομης ὡς βάσις ἡ κατασκευὴ δύο πλήρων δρόφων καθαροῦ ὑψους 4,25 μ. ἔκαστον, καὶ ἐγδέ ημιορθόφου, διόπτε μετὰ τῶν κατασκευῶν τῶν πατωμάτων τὸ διλικὸν ὑψος τῆς προόψεως πάλιν δὲ ἀνήρχετο εἰς μέτρα περίπου 12.

Κατὰ τὸ ἀρχόντιον 4 ὀρίζεται ὡς κατώτατον ὑψος δρόφων τὸ ὑψος τῶν 3,30 μέτρων καθαροῦ, μὴ συμπεριλαμβανομένου τοῦ πάχους τῆς κατασκευῆς τῶν δρόφων. Κατὰ διεύθεσιν εἰς τὰς σοφίτας τὸ ὑψος τούτο δύναται νὰ κατέληῃ εἰς τὰ 2,80 μέτρα».

Κατὰ τὴν γνώμην μας προκειμένου περὶ οἰκονομικῶν οἰκοδομῶν καὶ ἐντεταμένης ἐκμεταλλεύσεως τοῦ γηπέδου, δύναται ἀνεῳ οὐδεμιᾶς βλάβης τῶν δρόφων τῆς ὑγιεινῆς νὰ δοισῆδης ὡς ἐλάχιστον δριον ἀνθειν δρόφων τὸ ὑψος 3,00 μέτρων καθαροῦ. Ἐπίσης ὡς ἐλάχιστον δριον ὑψους κατόπικησίμου σοφίτας διότι τὸ πογείον δημιερεύσεως καὶ διὶ ημιορθόφους τὰ 2,40 μ. Καθ' ὃν ἀφορᾷ τὸς κάρδους προσωρινῆς χρήσεως, οἰον λουτρά, ἀποχωρητήρια, officeς, ἱματιούμικας, νιτήρια, τὸν δριον τούτο δέναται διβλαβῆς νὰ κατέληῃ εἰς τὰ 2,20 μέτρα.

Τὰ ὑψη ταῦτα παρατηροῦμεν διὰ τρύχανουσι παραδεδεμένα καὶ εἰς κλίματα ψυχρῶν χωρῶν πολὺ βιοεισθέων τῆς ἡμετέρας, διόπτεν φυσικῶς διὰ τὰς τῶν παραμύδων ἀερισμόδες δὲν δύναται νὰ γίνῃ κατὰ τρόπον τόσον συγκόνη καὶ τόσον διαρκῆ δρον παρ' ἡμῖν. Κατὰ τὸ ἅρδον 5 «πάσα οἰκοδομὴ ἐπιτρέπεται νὰ ἔχῃ κατὰ ἀνώτατον δριον ὑψος προόψεως 10 πόσον πρὸς τὰ 12/10 τοῦ πλάτους τῆς προ-

κειμένης δδοῦ. Ἐγ γούδεμια ἐν τούτοις περιπτώσει, ἐπιτρέπεται νὰ ὑπερβῇ τὸ ὑψος τοῦτο τὸ 22 μέτρα, ἀνώτατον ἐπιτρεπόμενον ὑψος προόφεως. « Παρατηρεῖ τις ὅτι ἔνεκα, τῆς γενεκένσεως τοῦ ἄρθρου τούτου οὐδεμίᾳ γίνεται διάκρισις μεταξὺ τῶν ἐπὶ ἐμπορικῶν ὁδῶν κειμένων οἰκοδομῶν καὶ τῶν οἰκοδομῶν τῶν κειμένων ἐπὶ διδῶν κατοικιῶν. Ἐν τούτοις είναι πάγκοινως ἀναμφισβήτητον ὅτι αἱ ἐπὶ ἐμπορικῶν διδῶν κειμεναι οἰκοδομαι δλως διάφροσον ἔχουσαι προσομοδν, δὲν δύνανται νὰ υπαχθῶσιν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς δρόους καὶ διακαμονισμοὺς ὑψος οὓς αἱ πρόδη τὸ ἀποκλειστικὸν σκοπὸν καὶ τοικιας προοριζόμενα.

Αἱ ἐπὶ ἐμπορικῶν τημημάτων ἡ ὅδων τῆς πόλεως ἐγειρόμεναι οἰκοδομαί, χρησιμεύουσι κυρίως εἰς ἐμπορικὸν σκοπούς, ἢτοι καταστήματα, ἔργαστηρια, γραφεῖα, πρατήρια κ.λ.π., καὶ συνεπῶς δι' αὐτὰς εἶναι ἐπιτεραμένη μεγαλειτέρα εἰς ὑψος ἐκμετάλλευσις τοῦ χώρου τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον, καὶ τῶν γηπέδων ἡ ἀξία εἶναι εἰς τὰς ὁδοὺς ταύτας ἀσυγκρίτως μεγάλειτέρα, αἱ δὲ ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς ταύταις τυχόν περιλαμβάνομεναι κατοικίαι εὑνοηται κατ' ἀνάγκην εἰς τὸν ὑψηλοτέρους δρόφους, ὅπου φυσικῶς αἱ συνθῆκαι ἀέρος καὶ φωτὸς πάντως εἶναι εὐνοϊκώτεραι.

Νομίζομεν συνεπώς ἐπιβαλόμενον ἐνταῦθα τὸν χαρακτηρισμὸν ὃδισμένων τῆς πόλεως τημάτων καὶ ὅδων εἰς τημάτα καὶ ὅδους ἐμποριάς, καὶ ὡς τοιαῦτα δέοντα ν' ἀναγνωρίσωμεν ποιητιστῶς τὸ ἐντὸς τοῦ ὑπὸ τῶν ὁδῶν Ἀθηνᾶς, Πλούτωνος, Μητροπόλεως, καὶ Λεωφόρου Πανεπιστήμιου τοιγάνου περιλαμβανόμενον τημάτα τῆς πόλεως, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ τημάτα τῶν ὁδῶν Πατησίων καὶ Γ' Σεπτεμβρίου μετὰ τῶν παρόδων αὐτῷ μέχρι τῆς Λεωφόρου Ἀλεξανδρας, ὡς ἐπίσης καὶ τὰ τημάτα τῶν δημορθίων πόδες τάς πλευρὰς τοῦ Δινοτέρω τριγύρων ὁδῶν εἰς ἀπόστασιν 150 μέτρων περίου ἀπὸ τῶν πλευρῶν τούτων. Ως μέγιστον δὲ ἐπιτεροπόμενον ὑψος τῶν οἰκοδομῶν, τούτων δέοντα νὰ ικανοδοιθῇ μέτρα 26 καὶ τοῦτο ἵνα εἶναι δυνατή ἡ κατασκευὴ μαγαζείων μετὸ γαλαρίας ὑψοῦ πανθαροῦ 7,50 μέτρων καὶ ὑπεράγω αὐτῶν τεσσάρων πλήρων δρόφων καὶ παροῦ ὑψοῦ ὃ ἐκάστου ἀνά 4,25 μέτραι, διόπτε μετρὸν τῶν κατασκευῶν τῶν πατωμάτων ὅτο διληπόν γυψος ὃ ἀνέρχεται κατ' ἀνάγκην εἰς μέτρα 26,00, προσειδούμενον γάρ τοῦ ὅπερ δύοκτον. Επίσης γενικῶς διπλάσιες τάς ἐπὶ ἐμπορικῶν ὁδῶν οἰκοδομάς, νομίζουμεν δρόμων τοῦ καὶ θροισμόγ τοῦ ὑψοῦ εἰς 1+ $\frac{1}{4}$, τοῦ πλάτους τῆς ὁδοῦ, Όσον ἀφορᾷ τὰς ἐπὶ ὁδῶν κατοικῶν οἰκοδομάς νομίζουμεν δρόμων τῶν καθηρι-

σμὸν τοῦ ὑψων εἰς 1+½ τοῦ πλάτους τῆς
δόου δριζομένου, ὡς κατοράτου ἐπιρρεομένος
ὑψος τῆς οἰκοδομῆς (οἰνόδήποτε καὶ ἀν εἶναι
τὸ πλάτος τῆς δόου). 12 μέτρων, ὡς ἀγώτατον
δὲ ὑψος 24,00 μέτρων. Τὸ τελευταῖον τοῦτο
ὑφος ὑποθέτει οἰκοδομήν ἐκ πέντε πλήρων
δροφών ἀνά 4,25 μ. ἔκαστον, ἐγὸς δημιυπογείου
ὑπηρεσίας καὶ τὰ πάχη τῶν σχετικῶν κατα-
σκευῶν τῶν πατατωμάτων.

Ἐν τέλει θεωροῦμεν ἐπιβεβλημένον δικαίωσις
τὸ πλάτος νέων δόδων ἐπὶ νέων τημημάτων τῆς
πόλεως διοισθῆ σύχι ἀπάτερον τῶν 1ο μέταων.

Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς μοχῆς ταύτης ἐκφράζο-
μεν τὴν εὐχὴν δύως ἀναθεωρήθη καὶ τὸ σχέ-
διον τῆς πόλεως ἐπὶ τῶν μῆτων φύοδομημένων
ὅδῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 1 Ιουλίου 1922.

οοορτ ἵσ ποδὸν μὲν Οὐρανοῖς ποτε ποτε τοῦ Πρόδεδρος
πηγῆς παρὰ τοῦ Ἑλλ. Ποιῶντες καὶ Συλλόγουν
καταρτισθείσες εἰς Ἀρχιτετούνον· Ἐπιτροπῆς
οἱ πατέρες την ΙΙ. ΖΗΖΗΛΑΣ μήτραν τοῦ νόμου
κατέβασαν τοῦτον διότι οὐδὲν πατέρων αὐτούν
οὐδὲν πατέρων αὐτούν· οὐδὲν πατέρων αὐτούν·
Τὰ μέλη

Ε. ΜΕΤΑΞΑΣ, ΕΜ. ΚΡΙEZΗΣ, Α. ΚΡΙEZΗΣ,
Α. ΝΙΚΟΔΟΥΛΗΣ Β. ΤΣΑΓΡΗΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

οικοδομῶν».

Aρθρον τον σόματον δοοει
—ων την αποταμιανα γατε την

Ορίζεται δώς ψήφος κτιρίου εν - τῇ προόψει τὸ ὑψος τὸ δόπιον μετρᾶται ἐπὶ κατακορύφου τῆς οἰκοδομηκῆς γραμμῆς ἀπὸ τῆς στάθμης τοῦ πεζοδρομίου μέχρι τοῦ σημείου τοῦτος τῆς κατακορύφου ταύτης μετὰ τοῦ δριζοντίου δαπέδου, τῆς ταράτσας ἢ μετὰ τῆς ἔξτεροικῆς γραμμῆς τῆς ἐπικαλύψεως τῆς στέγης. Τὸ ὑψος τοῦτο χαρακτηρίζεται καὶ τὸ ἀνώτατον ἐπιτετρόμενον σημεῖον τῆς κυρίας κορωνίδος. Ἐν περιπτώσει στηθαίον ἐπιτρέπεται πρόσθετον ὑψος διὰ τὸ 10% τοῦ ἐπιτετρομένου μεγίστου ψηφους. Τὸ στηθαίον διάκενον κατὰ τὸ 1/2 τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ δέον γὰρ ἡ διπλούση κενον. μὴ ἐπιτρεπομένης ἐπ' αὐτοῦ στηρίξεως τῆς στέγης.

Ἐίς περίπτωσιν μεμονωμένων Ἀρχιτεκτονικῶν μορφῶν, ἀνεγειρομένων ὑπέρ τα καθορισθέντας ὑψος ἐπὶ τὸ ἐπίπεδον τῆς προσόνθεως, μετασχηματίζεται τὸ σύνολον τῶν κατακορύφων τούτων ἐκφανεῖται πρόσφεως ἐπὶ λαρδυνάμου δρυμογωγίου, θάσις ἔχον τὸ μήκος τῆς προσόψεως καὶ ὑψος τὸ ὕψος τοῦ στηναίου. Αἱ